

Interview van Kirsten Greveling (19) met Mariët Meester over *De overstroming*:

Kun je vertellen waarover *De overstroming* gaat?

De hoofdpersoon is een vierendertigjarige vrouw die in Amsterdam woont, maar die ook een mooie oude woonwagen bezit in het polderlandschap tussen Breukelen en Loenen. De wagen staat boven op een elf meter hoge terp die door verschillende generaties van een boerenfamilie uit afval is gemaakt. Meestal gaat de vrouw samen met haar geliefde naar de woonwagen toe, maar wanneer het verhaal begint verblijft ze er in haar eentje. Ze hoopt een week lang helemaal alleen te zijn. Wel zijn er vijf andere mensen op de terp; de boer en de boerin (Broer en Zus), twee jonge Rotterdammers en een melkmachinehandelaar uit het Gooi. Vooral met de laatste kan ze slecht opschieten.

Dan begint het te regenen en te stormen. De polder rond de terp loopt onder water. Het niveau stijgt snel, tot anderhalve meter onder de rand. De situatie verandert niet en hulp komt er evenmin. Ze móet wel contact zoeken met haar mede-terpbewoners. Net als zij zitten ze zonder radio, televisie, elektriciteit en telefoon. Later - het boek beslaat bijna een jaar - zal vers drinkwater een van de grootste problemen worden.

Hoe ben je bij het schrijven te werk gegaan?

Ik wilde graag dat de roman een natuurlijke toon had, alsof het schrijven nauwelijks moeite had gekost. Nadat ik de personages en hun onderlinge verhoudingen had neergezet, ontstond het verhaal als vanzelf, in één lange roes. Om me beter te kunnen inleven, verbleef ik in die tijd op een afgelegen plaats. Ook heb ik net als de hoofdpersoon een muskusrat geslacht en opgegeten. Ik had die scène wel kunnen verzinnen, maar het gevaar was dat ik, als ex-vegetariër, grote fouten zou maken. Bovendien komt de angst en de onmacht om een dier te doden in verschillende van mijn romans terug. Voor eens en altijd wilde ik daarmee afrekenen.

Waarom heb je juist dit boek geschreven?

Mijn boeken gaan bijna altijd over mensen die moeten overleven in moeilijke omstandigheden. Zelf ben ik ook in dergelijke omstandigheden geweest, mijn verblijf bij de Roma-zigeuners in Roemenië is daarvan het beste voorbeeld. Maar het was altijd een eigen keuze. Van dat laatste werd ik me extra bewust toen ik in het jaar 2000 een treinreis van zes weken maakte samen met ongeveer honderd schrijvers uit heel Europa. Er was duidelijk verschil in mentaliteit tussen degenen uit Oost-Europese landen en degenen die uit het Westen kwamen, de mazzelaars zoals ik. Ongeveer toen moet de gedachte in mij zijn opgekomen dat ik in mijn volgende roman de hoofdpersoon in penibele omstandigheden wilde laten verkeren waarvoor ze nou eens niet zelf gekozen had, die haar waren overkomen. Eens kijken hoe ze zich dán houdt, dacht ik.

Kun je zeggen wat de thema's van *De overstroming* zijn?

Het gevaar van een klassiek overlevingsverhaal waarin alles op scherp staat, is dat je gaat moraliseren. Daarom heb ik mijn best gedaan de thema's niet al te nadrukkelijk naar voren te laten komen. De geoefende lezer weet echt wel dat het verhaal een parabel is, een fabel, een schaduwwereld. Ik hoop dat *De overstroming* spannend, grappig en ontroerend is geworden, maar dat ik tegelijkertijd alles aan de orde heb laten komen wat fundamenteel is voor het menselijk leven, zoals de territoriumdrift die de kiem van oorlog in zich draagt, en het belang van het zoeken naar rationele oplossingen daarvoor. Ook gaat het boek wat mij betreft over de menselijke behoefte aan goed voedsel, aan bevredigende bezigheden en vooral aan koestering. Niemand kan leven zonder dat er van hem gehouden wordt en zonder dat hij zelf van anderen kan houden. De slotscène van het boek is voor mij daarom de mooiste en de belangrijkste.